REPUBLIKA HRVATSKA
Upravni sud u Osijeku
Osijek, Vukovarska cesta 31

Us I-1980/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Osijeku, po sucu Eugenu Jakopoviću, uz sudjelovanje zapisničarke Adele Franc, radi sudske kontrole zakonitosti ograničenja kretanja smještajem u Tranzitni prihvatni centar za strance Tovarnik, stranca Mostafa Abdalaziz, rođen 12. kolovoza 2006., državljanin Egipta, 6. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

Potvrđuje se rješenje Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijske uprave sisačko – moslavačke, Službe za granicu, KLASA: UP/I-216-01/26-03/1201, URBROJ: 511-10-18-26-1 od 4. studenog 2026.

Obrazloženje

1. Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijska uprava sisačko – moslavačka, Služba za granicu, dostavila je 6. studenog 2026. ovom sudu rješenje KLASA: UP/I-216-01/26-03/1201, URBROJ: 511-10-18-26-1 od 4. studenog 2026., a radi sudske kontrole zakonitosti ograničenja kretanja na temelju članka 216. stavka 4. Zakona o strancima ("Narodne novine", broj: 133/2020., 114/2022., 151/2022., 40/2025. i 55/2026. – dalje: Zakon).

1.1. Sukladno gore navedenoj odredbi odmah po donošenju rješenja upravnom sudu će se dostaviti spisi predmeta o smještaju u centar, a upravni sud će u roku od pet dana od dana dostave spisa predmeta donijeti odluku kojom se rješenje o smještaju ukida ili potvrđuje.

2. Rješenjem tuženika, strancu Mostafa Abdalaziz, ograničava se sloboda kretanja smještajem u Tranzitni prihvatni centar za strance Tovarnik, Rudina Mlaka 2 sa svrhom osiguranja prisilnog udaljenja i povratka, a koje može trajati u najkraćem vremenu koje je potrebno za prisilno udaljenje i dok su u tijeku aktivnosti radi prisilnog udaljenja koje se izvršavaju s dužnom pažnjom, a najdulje do jednog (1) mjeseca s tim da navedeni rok teče od dana donošenja rješenja.

3. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja sukladno članku 114. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 36/2024. i 39/2026., dalje: ZUS), bez potrebe održavanja rasprave, a nakon čitanja predmetnog spisa i priloženih isprava sud je ocijenio da je pravilno doneseno rješenje o smještaju u Prihvatni centar za strance Ministarstva unutarnjih poslova.

4. Nadalje, čitajući gore navedeno rješenje utvrđeno je da je za imenovanog stranca Policijska uprava sisačko – moslavačka, Služba za granicu, donijela rješenje o protjerivanju KLASA: UP/I-216-04/26-01/8126, URBROJ: 511-10-18-26-1 od 4. studenog 2026. koje prileži spisu, a istim se stranac protjeruje iz Republike Hrvatske u kojoj boravi nezakonito i dužan je napustiti Europski gospodarski prostor (EGP) te mu se određuje zabrana ulaska i boravka u EGP-u u trajanju jedne (1) godine, računajući od dana prisilnog udaljenja. Također, rješenjem o protjerivanju određeno je da će se stranca prisilno udaljiti u Bosnu i Hercegovinu ili, ako to nije moguće, u zemlju čiji je državljanin.

5. Nadalje, iz obrazloženja rješenja o smještaju proizlazi da je individualnom procjenom u skladu s pravilom razmjernosti utvrđeno da se prisilno udaljenje stranca u konkretnom slučaju ne može osigurati primjenom blažih mjera propisanih u članku 213. stavku 1. Zakona, s obzirom na to da postoje okolnosti koje ukazuju na postojanje rizika od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske iz članka 214. stavka 2. točke 1., 2., 3. i 8. Zakona (državljanin treće zemlje nema ispravu o identitetu ili putnu ispravu, državljanin treće zemlje nema prijavljen boravak, državljanin treće zemlje izjavio je da neće izvršavati ili da će onemogućavati izvršenje mjere za osiguranje povratka, nezakonito je ušao u EGP odnosno Republiku Hrvatsku). O navedenim okolnostima jasno i nedvosmisleno je iskazivao tužitelj prilikom uzimanja izjave donositelja rješenja od 30. listopada 2026.

6. Tijekom postupka koji je prethodio donošenju rješenja o smještaju navedeni stranac upozoren je na sadržaj članka 36. Bečke konvencije o konzularnim odnosima, kao i na razloge ograničenja slobode i pravo na pravnu pomoć i nesmetano komuniciranje s braniteljem.

7. U konkretnom predmetu potrebno je utvrditi postoji li kod stranca rizik od izbjegavanja prisilnog udaljenja te ako postoji može li se prisilno udaljenje osigurati blažim mjerama. Ako se navedeno ne može osigurati blažim mjerama potrebno je ispitati je li rok prisilnog smještaja određen u konkretnom slučaju u najkraćem vremenu potrebnom za aktivnosti prisilnog udaljenja koje se izvršavaju s dužnom pažnjom.

8. Sukladno članku 212. stavku 1. Zakona u svrhu ograničenja slobode kretanja radi osiguranja prisilnog udaljenja i povratka, državljanina treće zemlje može se smjestiti u centar ako se prisilno udaljenje i povratak ne mogu osigurati blažim mjerama dok stavak 2. istog članka propisuje da smještaj u centru može trajati samo najkraće vrijeme koje je potrebno za prisilno udaljenje i dok su u tijeku aktivnosti radi prisilnog udaljenja koje se izvršavaju s dužnom pažnjom. U odnosu na blaže mjere donositelj rješenja je obrazložio razloge zbog kojih iste nisu primjenjive u ovoj upravnoj stvari, a to je prije svega nemogućnost polaganja putnih isprava te neprijavljen boravak u Republici Hrvatskoj, ali i nemogućnost polaganja određenih financijskih sredstava sukladno izjavi. Sud navedene razloge ocjenjuje opravdanim i dostatnim te smatra da je donositelj rješenja pravilno utvrdio postojanje okolnosti koje ukazuju na postojanje rizika od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske.

9. Prema ocjeni suda u konkretnom predmetu vodeći računa o svim utvrđenim okolnostima, činjenici da je navedenom strancu, prethodno rješenjem određeno protjerivanje i obveza napuštanja Republike Hrvatske, odnosno EGP-a, a kojim

rješenjem sukladno članku 193. stavku 3. Zakona nije određen rok za dragovoljni odlazak, kao i uvažavajući činjenicu da su u tijeku aktivnosti usmjerene na osiguranje uvjeta za prisilno udaljenje te vodeći računa o sadržaju navedene izjave imenovanog stranca, pravilno je, pozivom na mjerodavne odredbe Zakona, doneseno rješenje o smještaju, dok je rok smještaja određen sukladno članku 212. stavku 2. Zakona u svezi s člankom 216. stavak 4. Zakona.

10. Slijedom navedenog, na temelju članka 216. stavka 4. Zakona i članka 12. stavka 2. točke 5. ZUS-a, odlučeno je kao u izreci presude.

Osijek, 6. studenog 2026.

SUDAC
Eugen Jakopović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku 15 (petnaest) dana od dana dostave presude.

DNA:

1. Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijska uprava sisačko – moslavačka, Služba za granicu
2. Strancu, putem Tranzitnog prihvatnog centra za strance Tovarnik, Rudina Mlaka 2 – uz dopis

Broj zapisa: **9-3088f-bf56d**

Kontrolni broj: **0e529-61d31-946e9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.